

غیرمسئولانه مشاغل و شرکت‌های بزرگ است. «حفظ» و «حفاظت» از محیط زیست دو واژه‌ای هستند که اغلب به اشتباه به جای یکدیگر بکار گرفته می‌شوند؛ اگرچه کاملاً متفاوت هستند. حفظ به مدیریت مسئولانه منابع با هدف استفاده در زمان حال و همینطور آینده اشاره دارد. در حالی‌که حفاظت یک رویکرد بسیار سختگیرانه است که در آن محیط، اراضی و منابع طبیعی کنار گذاشته شده و استفاده انسان از آنها تنها به منظور بهره‌وری از زیبایی و الهام بخشی خواهد بود.

از سال ۱۹۶۰ تاکنون، میزان قابل توجهی از جنبش‌های فعال محیط زیستی ایجاد شده‌اند که با وجود اطلاع آن‌ها از این چنین مسائلی، هیچ گونه توافقی در مورد میزان تأثیر فعالیت‌های انسانی بر محیط زیست در میان آنان وجود ندارد که به همین دلیل اقدامات حفاظتی گاهی مورد انتقاد قرار می‌گیرند. مؤسسات علمی اکنون دوره‌های آموزشی مانند مطالعات محیط زیستی، مدیریت محیط زیست و مهندسی محیط زیست، که تاریخچه و روش‌های حفاظت از محیط زیست را آموزش می‌دهند را پیشنهاد می‌دهند. حفاظت از محیط زیست امریست که نیازمند توجه به فعالیت‌های گوناگون انسانی دارد. تولید زباله، آلودگی هوا و کاهش و نابودی تنوع زیستی، از جمله موارد مرتبط با حفاظت محیط زیست هستند. حفاظت از محیط زیست تحت تأثیر سه عامل در هم آمیخته قرار دارد: قوانین محیط زیستی، اخلاق و آموزش و پرورش. هر کدام از این سه عامل، هم در سطح تصمیمات بین‌المللی و هم در سطح ارزش‌های رفتاری و شخصی، بر محیط زیست تأثیر گذارند. برای اینکه حفاظت از محیط زیست به واقعیت تبدیل شود، مهم است که جوامع، در این زمینه‌ها پیشرفت کرده و تصمیمات مناسبی را اتخاذ نمایند. رسانه‌ها و سرمایه‌های فرهنگی از عناصر کلیدی فرهنگ یک جامعه هستند که زمینه‌ساز توسعه دانش درباره علوم و حفظ محیط زیست و در نهایت نجات سیاره زمین‌اند. در این راستا، نشریه علمی-تخصصی زیست سپهر، همچون گذشته در تلاش است با انتشار محتواهای علمی و پژوهش‌های صورت گرفته در حوزه‌های مختلف و مرتبط با محیط زیست، به رسالت خود عمل نماید. امید است انتشار این نشریه در اعطای دانش محیط زیستی در جامعه و شناخت و حل مشکلات رایج محیط زیستی، هر چند اندک اما مؤثر واقع شود.

هر بخش از محیط زیست را در نظر بگیرید؛ درختانی که تنفس را برای ما ممکن و فرسایش خاک را توسط ریشه سخت و دشوار می‌کنند، خاکی که باعث تصفیه آب می‌شود، آب‌های اقیانوسی که به طرز غیرقابل انکاری مسحورکننده به نظر می‌آیند اما چیزی فراتر از شکوه بصری‌اند. ما تنها یک سیاره برای زندگی در آن داریم و این یک مسأله قابل تأمل است. سیاره ما مملو از منابعی اعم از تجدیدپذیر و تجدیدنپذیر است که متأسفانه جمعیت رو به رشد بشر، تهدید بزرگی برای این منابع به حساب می‌آید. لذا این مسأله مهم که نسل آینده ما در صورت بهره‌برداری نسل کنونی از منابع موجود با چه سرنوشتی روبرو خواهند شد، وجود دارد. برای پاسخگویی به این موضوع و ایجاد اطمینان از حفظ این منابع برای آیندگان، مقوله حفاظت از محیط زیست اهمیت بالایی می‌یابد.

انسان به کمک دانش حفاظت محیط زیست بایستی از تخریب اکوسیستم و از دست رفتن گونه‌های حیات وحش به دلایلی همچون آلودگی محیط زیستی و فعالیت‌های انسانی که محیط زیست را به خطر می‌اندازد جلوگیری نماید. همچنین در جهت حفاظت، کمک‌رسانی به گونه‌های گیاهی و جانوری نقشی شگرف و حیاتی را ایفا کند؛ زیرا که بقای نوع بشر به بقای محیط زیست گره خورده است.

این حفاظت (حفاظت انسان از طبیعت) به دو صورت انجام می‌پذیرد که نخست با استفاده از حفاظت از منابع حیاتی و دوم محافظت از طبیعت در برابر شیوه‌های